

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 80 Leu
Negyed évre . . 40 Leu
Egy óra . . . 14 Leu
Hirdetés — Nyiltér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil
a
SZÉKELYHIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

A munka megbecsülésének

ünnepélyes formák között való glorifikálása fog ma délután kiemelkedni a vasárnapi pihenés óráinak ünnepies hangulatából.

A régi céhrendszer keretei oldódnak fel és néhány órára egy egész élet munkájának a remekét fogja szimbolizálni Vajna Károly ny. áll. el. és tanonciskolai igazgatónak disz-asztalos mesterré való avatása.

A munka lovagjává ütik ma délután Vajna Károlyt, városunk közbecsülésnek örvendő „Károly bácsi”-ját, az az avatás azonban nemcsak az ő, az lpartestületbe beolvadt asztalos ipartársulatban eltöltött sok évtizedes munkáját fogja az elismerés aranyáblájára bevésni, a mai ünnepély elismerése lesz Vajna Károlynak a közélet terén kifejtett munkásságának.

Boldog az, aki nyugodt lelkiismerettel tekinthet vissza a lefutott élet-pálya utjaira és azt látja, hogy nem hiába élt, munkájának volt eredménye, nem vágyott titán szerepre, mert a magasban repülők könnyen lezuhanak, csendben, zajtalanul, a szeretetet ápolva, a gyűlölködést kerülve, vette ki részét az építő munkából.

Vajna Károly munkapályáját is a jól végzett munka dicséri, a mai ünnepély ennek a dicséretnek dicsérete.

Az ünneplőkhöz mi is csatlakozva, szeretettel köszöntjük a megbecsült munka megbecsült öreg harcosát. (K.)

[o] Az új interimár. Amint mult számunkban megírtuk, a Vajda-kormány uralomra kerülésével az interimár városunkban is változott. Az új interimár tagjai Fenechiu Valér elnökletével dr. K. Kovács István, Olariu Áron, Lukács József és Dávid Dezső. Az átadás, illetve az átvétel Crețu prefect jelenlétében csütörtökön délután történt meg, mely után barátságos uzsonna volt a Turócy Dénes-féle vendéglőben a prefect, dr. Vargha Béla, a magyar párt elnöke, Cserghi Pop, a háromszéki megyei Nemzeti Parasztpárt elnöke, Maiorescu sepsiszentgyörgyi primár, Coltofeanu volt elnöke és az új interimár tagjainak részvételével.

— Kicsérélték a vármegyei interimárt is. A rezsimváltozással a vármegye is új interimárt kapott. Itt a kérdést könnyen oldotta meg a kormány, amennyiben a régi, Maniu-kormány alatti interimárt nevezte ki a vármegye élére, dr. Keresztes Károlyt az élén. Sepsiszentgyörgy város élére is a régi interimár került vissza. — A falusi interimárok kicséréléséről a kézdi-járásban csak két helyről értesültünk. Így változott az interimár Futásfalván, ahol Borbáth Béla lett az elnök, a tagok pedig Vargyasi József, Beke Dénes, Sandi József és Balázs Ferenc. Ifafalván Dombi Adám lett az elnök, tagok: Fetés Dénes, Dombi József, Nagyoláh Sándor és Olosz Antal.

— Választások. A kormány most már véglegesen határozott a választások időpontjában. E szerint július 17-én a képviselő, július 20-án a szenátor választások lesznek.

□ Költözködik az adóhivatal. Az állami adóhivatal a holnapi napon a megrokkant, régi épületből más épületbe költözik. Az új helyiség a Kovács Károly-féle házban, a Transylvánia-bank régi helyiségében lesz.

Bukarestben már az új konverziós törvény részleteiről beszélnek.

A husz holdon felüli gazda csak olyan feltételű kényszeregyezséget kérhet, mint amelyet eddig a kereskedők kaptak.

A Jorga-kormány lemondásának, mint ismeretes, az volt az egyik oka, hogy a külföldi hitelezők nehézményezték az agrár-adósságok-konverziójának törvényét és annak hatálytalanítását kérték. Nagyon természetes, hogy a Jorga-kormány erre nem vállalkozhatott, hiszen teljesen lehetetlen, hogy egy kormány ugyanazt a törvényt, amelyet hetekkel ezelőtt nagy többséggel megszavaztatott, hetek multán egyszerűen hatálytalanítsa.

Sokkal könnyebb a Vajda-kormányt vagy annak a kormányt helyeztetni, mely a levezetendő választások alapján hatalomra kerül, de azért nem szabad feltételezni, hogy ez a kormány is márol-holnapra és nyomtalanul hatályon kívül merje helyezni. Az adósságok mérséklésének törvénye annyira beleevődött már az agrárius tömegekbe, hogy azt egyszerűen hatálytalanítani nem lehet már, de feltétlenül, még pedig a hitelező érdekeit tekintve, enyhíteni muszáj.

Bukaresti pénzügyi körök már hangosan beszélnek is annak a tervnek részleteit, amelyet az új parlament elé akarnak majd terjeszteni. E terv szerint kötelező konverzió alá csak a tíz holdnál (eddig tíz hektárnál) kisebb birtokok kerülnek, míg a tíz és husz hold közötti birtokoknál a konverzió csak fakultatív lesz.

A husz holdon felüli birtokosok nem kapnak konverziós jogot, de igénybevehetik a kényszeregyezségi eljárást olyan formában és mértékben, mint ahogyan azt eddig a bejegyzett kereskedők igénybevehették.

A tíz, illetve husz holdon aluli birtokosok teljesítési határidejét az eddigi harminc esztendőről ugyancsak lényegesen leszálítanák.

T á r c a.

Régi kézdivásárhelyi emberekről.

Dr. Török Andor felolvasása a Kézdivásárhelyi Erzsébet Árvaleányház 1932 ápr. 23-iki estélyén. (8.)

Azulán az történt, ami rendesen történni szokott, kivált a katonáknál, ahol a nagy szerelmeket hirtelen áthelyezéssel szokták gyógyítani, az történt, hogy soha sem látták egymást többet.

Sok idő, évtizedek multak el, amikor Makkfalva körül hadgyakorlatokat tartottak; — a falu földesurnője özv. Dózsa Dánielné, az Erdélyi Irodalmi Társaság jelenlegi elnöke, Dózsa Endre nyug. alispánnak az édesanyja látta vendégül két napig uri házában Gráf tábornok ő excellenciáját. — A második napon a tábornok kettesben beszélgetett a ház nagyasszonyával és megkérdezte: Nincs itt egy Demeter Zsuzsa nevű asszony a faluban?

Hogyne volna, csak hogy nem asszony, hanem leány.

Leány? Hát nem ment férjhez?

Nem, pedig sokan kérték, mert derék, dolgos, ügyes fehérszép.

Ismeri a méltóságos asszony?

Nagyon jól ismerem, hisz sokat jár a házamhoz; ha valami segítségre van szükségem, őt szoktam hívni, szeretem, mert tisztá, megbízható és igen értelmes. De hát talán ismeri őt Excellenciád?

A generális egyszerűen úgy érezte, hogy most neki ki kell öntenie a szívét en-

nek a jószágos nagyasszonynak. Elmondotta, milyen emlékek fűzik őt Makkfalvához és Zsuzsikához, hogy itt, vele, volt életében a legboldogabb; de ő azt hitte, réges régtől kezdve s talán már unokái is lehetnek.

Hallottam régen valamit erről a Zsuzsi históriájáról, de nem tudtam, ki volt az a tiszt. Zsuzsi pedig soha senkinek sem beszélt erről, nekem se, pedig meghittje vagyok; úgy látszik, kizárólag magának tartotta meg ezt az emléket. Igaz, mindenki különönség találta, hogy ez a derék, csinos és módos leány minden kérésre kikoszorózott és vén leány maradt.

A tábornok azt mondta, nagyon szeretné látni Zsuzsát és beszélni vele.

Annál semmi sem könnyebb — szólt Dózsné — rögtön idehivatom. Elküldötte egy emberét Zsuzsihoz azzal, hogy a nagyasszony hívja magához, mert itt van Gráf kadét, aki most Gráf tábornok és szeretne vele találkozni.

A küldött elment, visszajött egyedül és elmondta, hogy amikor Zsuzsa meghallotta az üzenetet, felsikoltott, szívéhez kapott, elebb nem tudott szóhoz jutni, azután azt mondta nagy izgatottan: Nem, nem! Mondjátok, hogy nem találhatok itthon, elmentem be a városba. Nem lehet! Nem akarom! — És hogy azzal, mintha az esze ment volna el, elfutott hazulról ki a mezőre.

Nem értem, — mormolta a tábornok, mikor a küldönc kiment.

Nem érti Excellenciád? Szólt finom,

okos mosolylyal Dózsné. Nem érti, mert férfi. De én asszony vagyok s megértem a női lelket. Nem akart idejönni, mert elhervadt, megvénült, — már pedig ő azt akarja, hogy úgy maradjon meg a képe és emléke a Gráf tábornok szívében, amilyennek Gráf kadét látta, ismerte és szerette. Nem akarja sem a tábornok urnát, sem önmagánál eltörölni élete legszebb illúzióját. Ez az ő kincse, ettől nem engedi magát megfosztani.

A tábornok mélyen elgondolkodott. — Hát nem ment férjhez? — suttogta magának. — És én sem házasságot nem. Bárhol jártam, mindig fel-felmerült előttem a kedves, bájos arca. És nem felejtett el engem! — Méltóságos asszonyom, nagyon kérem, mondja meg neki, hogy én sem felejtettem el! És nem is fogom soha elfelejteni. Hát legyen úgy, a hogy ő akarja: Maradjon meg mindkettőnkben ez az emlék oly búbajosnak, mint akkor volt! — Hej, bárcsak még egyszer Gráf kadét lehetnék!

Azzal hálásan megköszönte a nagyasszony szíves jószágát, mely tisztelettel kezelt csókolt és elment kiadni a parancsot az elutazásra.

Ez volt a Gráf kadét idyllje. És ezzel végzem is előadásomat. Emberi arcképeket akartam adni a régi Kézdivásárhely embereiről, kicsinyekről és nagyokról, — akik 300 év alatt itt éltek. Egymással össze nem függő, apró mozaikdarabok ezek, vagy inkább tükörcserepek, — de amelyeknek mindenkis darabján visszatükröződik az örök emberi lélek. (Vége.)

Ez a nyers tervezet, amelyről ma Bukarestben beszélnek és úgy hirdetik, hogy ennél megértőbb és szélesebb keretű módosított konverziós törvény semmi esetre sem lesz.

Egészen bizonyos, hogy a tervvel szemben különösen a husz holdon felüli birtokosok

sok opponálni fognak és nem igen veszik majd tudomásul, hogy megnyomorított gazdasági helyzetükben a kormány nekik legfeljebb olyan adósságrendezési kedvezményeket ad, mint amilyen mértékű kedvezményt eddig a kereskedők kaptak.

112 leut kellene minden református hívő lélek fizessen, hogy megmeneküljön a ref. egyházközségünk az adósságától.

— Szomorú adatok a presbiterium jun. 15-iki gyűléséből. —

A kőzdívasárhelyi református egyházközség szerdán délután gyűlést tartott.

A 23 pontból álló tárgysorozat első pontja a vezető lelkész 1931 évi szokásos jelentése volt. Szomorú adatokat rögzít meg a lelkész jelentése. Megállapítható, hogy a rossz gazdasági viszonyok anyagilag teljesen megőrlték a ref. egyházközséget. Ha valami, vagy valakik segítségére nem sietnek, az összeomlás elkerülhetetlen. Ezt nagyrészt a kepefizetők indolenciája idézte elő, akik nem fizetik a kepe, holott mindenkinek kötelessége volna egyházának segítségére sietnie. Az állami adótarthatókba lefoglalták az egyház javait és járandóságait is.

A lelkész jelentését lélekbeemerkoló csendben hallgatta végig a presbiterium és a bajok orvoslására a tárgysorozat későbbi rendjén hangzanak el felszólalások.

Ezután a január hónapban megválasztott új presbiteriek: Bene Albert, Muzsnay Domokos, dr. Solyom Miklós, Szabó Kálmán és Szép Ödön tették le az esküt Paál Lajos lelkész kezébe.

Szócs Lajos pénztáros a zárszámadást terjeszti elő, melyből az egyházközség anyagi helyzete megdöbbentően rajzolódik ki. Az agilis pénztáros kiszámította, hogy minden kőzdívasárhelyi református lélek 112 leut kellene fizessen és akkor az egyházközség megszabadulna fojtogató adósságától. A praktikus indítványt megértéssel fogadták, azonban a szegény napszámos és nagyrészt munkanélkül álló családtagoknál keresztülvihetetlen.

Lehetne orvosolni azonban a bajokat azzal is, ha sikerülne behajtania a kepekinlevőségeket. A törvény jogot ad arra, hogy az egyház a pénzügyi hatóságok útján hajtsa be az egyházi adótarthatókat s a presbiterium

kimondja, hogy él e jogával és a kepe felhajtását az adóhivatalra bizza.

Az iskola kérdéséhez dr. Molnár Dénes, dr. I. Diénes Ödön, dr. I. Diénes Jenő szólnak hozzá és annak megmentésére módokat találnak.

A presbiterium a kimutatás névszerinti olvasásával elfogadja a kepe kivételéseket, majd áttér a presbiteriumhoz beadott felebbezésekre, számos felebbezést a méltányosság szerint intézve el.

Dr. I. Diénes Ödön indítványozza, hogy a jogerőre emelkedés után beadott felebbezéseket utasítja el a presbiterium, azokat ne tárgyalja, mert nem találja a presbiteriumhoz méltónak.

Tudomásul veszik a lelkész előterjesztését, hogy a felsőbb hatóság Czirmay Árpádnak, a ref. elemi iskola igazgatójának tanítási korahtárát még három évre meghosszabbította.

Most Szócs Lajos pénztáros az 1932 évi költségvetést terjesztette elő, melynél 83004 leu deficit mutatkozik. A presbiterium pillanatnyira nem talál megoldást, hogy ezt a hiányt miként lehetne eltüntetni és a költségvetést felterjeszteni határozza az igazgatótanácshoz.

A tűzbiztosítások redukálását egyes épületeknél elfogadják, azonban ugyanakkor a templom tűzbiztosításának felemelését határozzák el.

Még a lelkész a választók névjegyzékét mutatja be és közli, hogy a 808 kepező közül csak 268 a választói jogosult, ennyi azok száma, akik rendezték a kepejüket.

A ref. bérpalota személgödörének a betöltését, illetve a megszüntetését a presbiterium elfogadja.

Többpróügylet tárgyalása után Benkő Ernő főgondnok bezárja a presbiterium gyűlését.

Az új bélyeget úgy hívják, hogy : aggkori bélyeg.

Aki nem ragasztja be a kis könyvébe az új bélyeget, az nem kap többé sem orvosi, sem pedig pénz-segélyt.

A Regátban éppen husz esztendeje érvényben van az aggkori és rokkantsági biztosítás is. Ezt a biztosítási formát bevezették Erdélyben is és az már juniús elseje óta érvényben is van. Ezen a címen minden betegsegélyzői tag hetenként újabb 3 leut fizet és pedig olyan formában, hogy hetenként 3 leus bélyeget ragaszt be aggkori és rokkantsági igazoló kis könyvébe.

Juniús elseje óta tehát minden vállalatnak és minden munkásnak nő ez az adóssága, amelyről csak ma, juniús tizenötödikén tudja meg, hogy van. Nem vitázunk arról, hogy szükség volt-e éppen ma az aggkori és rokkantsági biztosításra, éppen ma, amikor a gazdasági viszonyok annyira labilisak, hogy semmiféle intézkedésmény sem állandó, mert nem állandó annak a pénznek értéke amelyet befizetünk és amelyben bennünket öregségünk kalkulációval fizetni kellene. Arról sem beszélünk, hogy e rendelkezés tárgyalása alkalmával már kiszámították a számtudósok, hogy ez az összeg, amelyet aggkori és rokkantsági biztosítás címén befizetünk, éppen jó lesz a Betegsegélyző deficitjének eltüntetésére.

Csak arról szólnak ez alkalommal, hogy nem került forgalomba még a bélyeg és nem került forgalomba a kis könyvecske sem és így egyre jobban gyűlnek a három leu-k, amelyeket majd fizetni kell. Mindenki elkölti a három leut és mikor majd jó sokára megjelennek a bélyegek és nyomtatványok, tekintélyes összeg lesz az az összeg, amellyel a vállalat és munkás akkorára tartozik. Az új adóból ugyanis a felét a munkás és a felét a munkaadó viseli, tehát mire itt lesz a könyvecske és a bélyeg, mindketten jókora pénzösszeggel tartoznak.

A bélyeg fel nem ragasztásának drákói szabályai vannak. Aki munkás és beteg-

ként jelentkezik, csak akkor kap orvosi-segélyt és pénzámogatást, ha fel tudja mutatni a kis könyvecskét és abban annyi bélyeget, amennyi már esedékes.

Aki harminc éve fizet betegsegélyt, de most három leuval tartozik, annak nincs orvos és nincs patika és az nem kap táppénzt!

Ennél antiszociálisabb rendelkezés az utóbbi esztendőben még nem igen jelent meg és különösen azért is felháborító ez a drákói klauzula, mert a beteg és összetört munkásnak nem igen akad három leuja, hogy az esedékes bélyeget fizesse, hiszen, aki beteg, az nem keres.

Ma az sem keres, aki egészséges.

Előre látjuk azokat a lelketlen és durva eseteket, amelyeket ennek a rendeletnek pontos alkalmazása produkálni fog és előre tudjuk, hogy ez a bélyeg annyira antipatikus lesz a közönség előtt, mint amilyen antipatikusok számtalan elődei eddig is voltak.

Megváltozott a francia politika.

Lausanne előtt megoldották a jóvátétel világ-problémáját.

A mindig jól és pontosan értesült Frankfurter Zeitung mai jelentése szerint a francia külpolitika a közel napokban gyökeres változáson megy keresztül. A francia külpolitika vezetői teljes számban és egyetértően megállapodtak abban, hogy teljesen lemondanak jóvátételi követeléseikről és beleegyeznek azoknak törlesztésére.

A tervnek megnyerték Herriot-t is, aki abba is belement, hogy a nem védett jóvátételi költségek is teljes egészükben töröltesse.

Ismételjük és kihangsúlyozzuk: ez a hír egyelőre nem hivatalos, hanem mindössze a Frankfurter Zeitung jelentése. Mégis el kell ezt a jelentést fogadni azért, mert a Frankfurter Zeitung külpolitikai és gazdasági kérdésekben teljesen autentikus. (Sz.)

A muzeumokról általában és a mi muzeumunkról.

Írta és felolvasta az Erzsébet Árvaház, 1932 juniús 11-iki estélyén Dr. I. Diénes Ödön.

Igen tisztelt hölgyeim és uraim!

Midőn felkérlek a felolvasót, hogy tartson felolvasást, nem szokták megjelölni, hogy mi legyen annak tárgya, mivel töltse ki a felolvasó az est egy kis idejét, mivel szórakoztassa és kösse le a közönség figyelmét, tehát a téma megválasztása okoz elsősorban gondot. Ezen kell gondolkoznunk legelőbb is.

És midőn dr. Molnár Dénes kedves barátom multkori felolvasásában hivatkozott arra a közmondásra, hogy mindenki maradjon a maga kaptafájánál, nyomban eszembe ötlött, hogy én is maradjak az én kaptafám-nál, ami ez idő szerint muzeumunk ügye. Meg volt tehát a téma.

Dr. Molnár Dénes barátom is az ő kaptafájánál maradt, midőn felolvasásában elbeszélte többek közt, hogy milyen erősen és kedélyesen háritotta el az ellenséges fellépésű katonatisztet és gyűrte le szellemes bátorságával és amidőn megmagyarázta, hogy tévedésben vannak azok, kik szeretet helyett gyűlöletet hirdetnek és hintenek el tudatos ferdítéseikkel.

Bevallom, hogy nekem nem elemem az ilyen elhárító szerep, az én vérmérsékletem csendesebb terepre küldött, nem arra a pontra, ahol harcias, ellenséges elemekkel kell küzdeni, én a békés küzdelem embere vagyok, az olyan küzdelemé, amely arra törekszik, ahol a mult megbecsülése művelődés, a tudás terjesztése, a rejtett érdekek összegyűjtése és minden rendű és fajta ember javára való hasznosítása a cél.

Ilyen célt szolgálnak általában a muzeumok s ezt fogja szolgálni a mi muzeumunk, amely most éled életre városunkban, mivel rövid idő alatt, már e nyáron át fog adatni a nyilvánosságnak.

És hogy éppen a muzeumról olvasok fel itt az árvaházi estélyen, annak is meg van az oka és összefüggése az Árvaházzal, mert az Erzsébet leányárvaház mult évi közgyűlése tette lehetővé a mi eszménk megvalósulását, midőn nemes határozatával átengedett ideiglenes használatra egy termet, hol a közönség önkéntes adományaiból napról-napra összegyűlő tárgyakat kiállíthassuk, a muzeumot berendezhessük.

Nem mulasztom el, hogy e helyről is nyilvánosan köszönetet mondjak az Erzsébet leányárvaház egyesület közgyűlésének és vezetőinek azon nagylelkűségért, melylyel elősegítették tervünk megvalósulását.

Még kicsiny, szegény és árva a mi muzeumunk, még annyira támogatásra szoruló, hogy nem is lehetett volna méltóbb elhelyezést találni e, remélhetőleg majd nagyra-terjeszkedő és megerősödő, kulturális intézményünknek, mint a kicsiny, elhagyott árvák házában, ahol szeretettel nevelik, gondozzák, ápolják az arra szorulókat, az Erzsébet Árvaházban, hol ez idő szerint megfelelő elhelyezést találtunk a ma már 7000-én felüli darabot számláló, eddig összegyűjtött muzeumi anyag ideiglenes elhelyezésére. Lehet, hogy éveken át, — míg az Árvaház nélkülözheti, — vesszük igénybe a vendégszerető hajlékot, mert a muzeumi alapunk még kicsiny és szegény, nem telik palotára. De egyelőre palota helyett a vendéglátó Árvaház tágas, szép terme is elég. Azután lassanként, mint a kis árvaleánykák, nő a muzeumunk is s amint a felnőtt árvaleánykák kiröpülnek a szerető, gondozó intézetből, úgy majd a még ma kicsiny Muzeumunk is fog találni magának más, végleges elhelyezést.

De, hogy majd máshová helyezhessük el azt, ahoz szükséges a növekvés, fejlesztés, anyagi erősödés. Eszmeterjesztés, propaganda nélkül semmi sem fejlődik, annál kevésbé olyan intézmény, mely a közönség megértő áldozatkészségéből létesül és áll fenn, amely később sem fog hozni százezer, csengő pénzben ropogós, bankókban kimutatható anyagi hasznót, de annál több szellemi kulturális előnyt fog eredményezni.

De, hogy erre a kulturális előnyre, erre az erkölcsi haszonra reámutassak, had mondjak el egyet-mást a muzeumról. És pedig előbb nem a mi kis, alakulásban levő

helyi muzeumunkról, hanem a muzeumokról általában.

Pár évvel ezelőtt e tárgyról tartottam még felolvasást egyik református kötetben, de azt hiszem, a jelenlevő igen tisztelt közönség előtt nem lesz ismétlés, — hiszen e díszes estélynek más közönsége van, mint annak volt, — ha egyetmást ez ismertetés keretében itt most újból el kell mondjak.

A muzeum az a kulturintézmény, a mely, hogy úgy mondjam, az emberi művelődésnek, a művészeteknek, történeteknek, a tudásnak ugyyszólván tárháza. Mindenütt, ahol muzeum van, ez az illető város és vidék művelődési tényezője, szellemi fejlődésének és kulturális előrehaladottságának fokmérője.

A muzeum elnevezés az ókori görögöktől ered, kik ez alatt abban az időben a Muzsák templomát értették, ahol a Muzsák védnöksége alatt állott tudományokat ülték és fejlesztették. A görögöknél Alexandriában volt az első ókori ilyen nagy „muzsák temploma”, melyet Ptolemaios Philadelphos alapított. Ez volt a tudósok társaságának gyűlékezési és működési helye, hol a költészetet, orvostudományt, matematikát, csillagászatot, nyelvészetet, bölcsészetet és minden más tudományt fejlesztettek és a tudósokat államköltségen tartották.

Legfőképpen, sőt majdnem kizárólag szobrok gyűjteményével volt tele a muzsák csarnoka. Az ókori görög szobrászat oly magas fokon állott, hogy eszményibb szobrokat a későbbi és mai művészek sem készítenek.

Alexandrián kívül az ókorban még két nagyobb muzeum említésre méltó: az antiochiai és a konstantinápolyi muzsák csarnoka.

(Folyt. köv.)

S. O. S.

A háború frontján annak idején nem sikerült el-esnem, a békefronton azonban irtózatossan elvágódtam. S nem éppen a magam hibájából.

Sok millión torpantunk meg az életben, éppen akkor, amidőn leginkább tudtunk volna dolgozni és élni. Az általános viszonyokon kívül egyéni pech is kerékkötő, az bizonyos. Egy példa az enyhébbek közül: tíz esztendő óta, hogy küzdeni kezdtem az életfronton: mindössze 33 hónapon át sikerült állásban lennem. Pedig diplomám vannak, némi tehetségem is, mondják, és szorgalmas munkásként ismertek mindenütt, hová hányt vetett az élet. Mindezek ellenére állás nélkül kódogok egyhuzamban immár öt esztendeje, egy év óta pedig minden jövedelem hiján: fantasztikus nyomorban vegetálok krónikus betegségben kínlódó édesanyammal együtt. Az éhenhalástól mentesített legszükségesebb természetbeni könyörömadományokból tengődünk. Állatok ezrei (kedvenc kutyák, macskák, stb.) nemcsak viszonylag élnek emberi sorban hozzánk képest. Magam például nem élek. Csak vagyok. Hihetetlenül rosszul. A progresszív inség eddig csak a kedélyemet lopta el (két esztendeje, hogy nem kacagtam!) és szű módjára örölte testem erejét, most azonban, éppen a torlódó nélkülözések miatt, betegség is kikezdett. A háború miatt megrokkant idegrendszeremmel mindig rossz beteg voltam: most azonban, a szenvedések e bőségében: nem bírják tovább az idegeim. A nyomorúság kátyuból más kiút nincs: el kell pusztítanom szülőanyámat s magamat. Kinek képességem adatott, hogy az élet szeretetét hirdessem és az élet szeretetében éljek magam is — két-teroppant életem tragikuma — ime a halállal konvertálók időnapelött. S aki édesanyámat házam trónjára álmodtam: ahelyett, hogy békés, derűs, elégedett öregeséget tudnék biztosítani Nekik: halállal tudom negatíválni szenvedéseitől csupán. Ó, mert irtózatossan éjszakákat gyötörünk át.

Mindez magánügy, tudom, ám azért dobom nyilvánosságra, mert mielőtt potom pénzék hiánya miatt, anyagiulkosságra vetemednék: egy mindenképpen utolsó de az életösztön diktálta módon próbálom megkapaszkodni az életben. Mielőtt hát falánk újságjaink olcsó szenzációjává semmisülnék: lehányom ime, az önéret, szeméret s más efféle lelki nyűgöt, s kérem azokat, akiknek van még miből s van még kedvük adakozni: a legcsekélyebb összeggel is (levél újján bélyegben) siessenek segítségemre.

Bár boldog nem lehetek, mert ahhoz, hogy boldog lehetnék: minden embert boldognak kellene tudnom s éppen az ellenkezője fíorál: azért mégis csak szeretnék élni. Ez természetes. De, bár viszonylag, egészségesen élhetek csak. Ezért kérek és fogadok el bárholnan érkező segítséget. Más mód arra, hogy élhessek, egyelőre nincs. Igaz: édesanyámon kívül senkinek sem fontos, hogy éljek, de élni, élni, élni szeretnék mégis. Hiszen még nem éltam. Csak voltam. Léteztem. Holott idestova 40 év óta készülődöm arra, hogy élhessek. Nem, nem szeretnék még meghalni, nem szeretném tragikus tervemet végrehajtani, hogy lelkeket ludböröztető Potemkin-szenzáció legyek. Elengedem az anyagiulkosságról és öngyilkosságomról irandó krokodil-könnyes és vértől színes riportokat, valamint az „óriási” üres részvételt tartandó „fényes” temetést is: ám ezek helyett egy kis kenyérre való, orvosságra való, emberlakásravalót kérek.

Felei, Sumuleu, Jud. Ciuc.

(Kérem a többi lapokat: vegyék át e, talán, utolsó közleményemet. Legalább ezzel segítsenek rajtam, különösen azok az erdélyi lapok, amelyeknek valaha dolgoztam [s ó, melyeknek nem dolgoztam] és amelyek bizony megörövidítettek mindég. Anyagiakban is.)

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

Politikai hetilap.
Megjelenik minden vasárnap reggel.

Junius

18

1932.

— A X-ik árvaházi est. Az árvaház következő estélye junius 25-én lesz a következő műsorral:

1. Felolvas dr. I. Diénes Jenő. 2. Zongorán játszik Győrfi Pincike. 3. Szaval Lázár István tanár. 4. Énekel zongorakísérettel Serester Margitka. 5. Szaval Popescu P. urleány. 6. Tréfás jelenet. — Konferál Dávid Dódi. — Rendezők: dr. Győrfi Sándorné, dr. Nagy Zoltánné és Popescu Liviusné.

— Korom P. Antal házifőnök-plebános jubileuma. F. hó 12-én, vasárnap ünnepelte Korom P. Antal plebános pappá szentelésének 25 éves évfordulóját. Ebből az alkalomból az egyháztanács tisztelgő látogatást tett nála. Tóth Balázs bankigazgató mondott az egyháztanács nevében beszédet, meleg szavakkal tolmácsolva a hívek jókívánságait. Kérte a plebánost, legyen továbbra is az egyház méltó vezetője, vezesse annak ügyeit az eddigi szeretettel és lelkesedéssel. Mi is köszöntjük ez alkalomból az érdemes plebánost, aki nemcsak szellemi, hanem anyagi támogatásával is sokat tesz egyháza érdekében.

— Tűzoltó szövetségi gyűlés. A Háromszékmezei Tűzoltó Szövetség az idei közgyűlését holnap, vasárnap tartja Nagyborosnyón.

— Zászlóavatás. Lélekemelő, bár csak szűk helyi keretek közt lezajlott ünnepet ült a berecki iparosság e hó 12-én. E napon avatták föl díszes, szép zászlójukat. Kicsid Béla berecki róm. kath. lelkész lelkes beszéd után végezte a felszentelési szertartást. Az ünnepi beszédet Bayer Károly mondotta, lelkes szavakban méltatva a zászló jelentőségét. Műsor végén Szabó Jenő ref. lelkész rövid, de mélyen szántó beszéd kíséretében áldotta meg a munka új, szent szimbolusát. Az ünnepi műsort az ifjabb nemzedék sok szép vers és ének előadása tarkította és emelte díszesebbé, melyből kiemelkedett Szabó Jenő „Zászlóavatás”-ra írt költeménye Bodó Mihály lelkes előadásában. Az ünnepélyt 90 terítékes, emelkedett hangulatu bankett követte.

— Halálozás. Lusztig Gyula sepsiszentgyörgyi vendéglős junius 13-ikán váratlanul elhunyt.

— Száz leun aluli számlák bélyegmentesek. Bucurestből jelentik: A pénzügyminiszter az ipari szindikátus előterjesztésére 125.290 számú rendeletével kimondta, hogy ezentul a száz leun aluli számlákra nem kell bélyeget ragasztani. Az erről szóló rendelet a napokban érkezik meg a pénzügyigazgatóságra is.

— A kutba ölte magát. Imreh Istvánné sz. Dani Katalin fiatal asszony Szentkatolnán kutba ugrott és meghalt. Állítólag rosszul élt a férjével és emiatti elkeseredésében ölte meg magát.

— A beteg hasába felejtetett olló és egyéb orvospörök Berlinben. A berlini törvényszék az utóbbi napokban néhány érdekes elvi jelentőségű orvospörrel foglalkozott. Mindegyik esetben betegek hozzátartozói jelentették fel az orvosokat, illetve ápolónőket pontatlanság címen. Az egyik ügyben egy nagy katolikus kórház orvosa és ápolónője volt a vádlott. Ennek a kórháznak egy betege meghalt, mert az ápolónő tévedésből négyszeres adag altatót adott neki. Az elsőfoku bíróság az orvost felmentette azzal az indoklással, hogy nem köteles egy régi bevált ápolónő minden munkáját ellenőrizni. Az ápolónőt 200 márkára ítélték. A másik egy kártérítési per volt. Egy ismert berlini sebész megoperált egy 70 éves asszonyt és az öreg hölgy hasában felejtett egy kis ollót. Miután az asszony elhagyta a kórházat, rettenetes fájdalmak gyötörték. Végül egy másik orvos röntgen átvilágítással megállapította, hogy olló van a hasában, megoperálta, de ezt a második műtetet az öregasszony már nem bírta ki és meghalt. A gondatlan sebészt súlyos kártérítésre ítélte a bíróság.

— Ítélet Matuska ügyében. A bécsi törvényszék tegnap mondott ítéletet a biatorbágyi tömeggyilkos, Matuska felett és 6 évi fegyházra ítélte.

— Koszorúk és virágok helyett a szegények gyámolítása. A Bukarestben megjelenő Egyházi Ujság írja: Svéd mintára Magyarországon is megalakult „A Virágszövetség”. Ennek a szövetségnek a célja: a szegény gondozás, öregeknek, betegeknek a gyámolítása, menhelyek felállításai. (Svédországban, ahelyett, hogy koszorukat és virágokat küldjenek a temetésekre, befizetik az emberek a megemlékezések árát fenti célra a virágalapítványnak, amely művészi kivitelű okiraltban értesíti arról a halott hozzátartozóit, a befizetett összeg felemlítése nélkül. Így az elhunyt családja egy szép emlékalbumot kap és az alap egyre növekedik, lehetővé téve évről-évre több és több szegény ellátását és segítését.) A magyarországi „Virágszövetség” vezetősége nem akarja a virágot az életből száműzni, nem akarja a virágokkal foglalkozókat sem megörövidíteni, de azt kéri, hogy a mai nehéz világban nem illő fényűző felesleget adják az emberek a szegények, aggok, özvegyek és árvaik részére. Aki nénapra, esküvőre vagy temetésre virágcsokrot vagy koszorút ad, küld, adjon vagy küldjön valamivel olcsóbbat és az így elért különbözetet adja a fenti célra. Milyen üdös volna, ha ez az eszme nálunk is testet öltene. E téren úgy gondoljuk, a Nőszövetségek tehetnének kezdeményező lépéseket az eddigi értékes munkaprogramjukba való beillesztésével.

— Összeszurkálta a szomszédját. Csütörtökön este szomorú végű befejezése lett annak az örökös perpatvarnak, mely Felsőcernátonban Fejér Mózes és Biró Demeter birtokosok között már közel egy évtizede húzódik. Valami gyermektartási per volt a harag beindítója a két szomszéd között, majd a Biró Demeternek a szomszéd udvarába betévedt disznaja miatt indult meg a közel két éves per. Ujabban a két lakás közötti vízárok miatt támadt az ellenségeskedés. Ezt az árkot lehetett úgy is szabályozni, hogy a víz Fejér Mózes udvarára csapott be, azonban felhőszakadaskor az erdő gyorsan leömlő vize megárasztotta az árkot annyira, hogy mind a két szomszéd udvarát elöntötte az ár. Csütörtökön délután a leszakadó esőtől megáradt árok vize becsapott Fejér Mózes udvarára. A hirtelen haragu, 34 éves gazda, akit egyébként hevitett a városban elfogyasztott bor is, azt gondolta, hogy a vizet a szomszéd csapatta át és emiatti felindulásában átugrott Biró Demeter udvarára és a 56 éves, beteges Biró Demetert földreütötte és zsebkésével körülbelül kilenc helyen annyira összeszurkálta, hogy életbemaradásához kevés a remény. A hatalmas erejű emberhez nem mert senki közeledni, csupán Biró Demeter felesége sietett a férje segítségére és kapával több ütést mért Fejér Mózesre, ki a kezén szenvedett sérüléseket. A csendőrség megindította a nyomozást.

Budapesti képek.

Dunaparti este.

A dunai gőzösök sutorogva lebegnek, az uszályok siklanak. A víz tükrében milliónyi csillagként ragyognak a főváros lámpái. A Gellérthegy serpentin útjai s a sziklakápolna kivilágított keresztje misztikus alakokként csilognak. A dunaparti cukrászdák előtt zsong az élet s a Buchwald-székeken párocskák szoronganak. Ezeknél szöszörint érvényesül a közmondás, mely szerint: „Jó emberek kis helyen is jól megférnek”. Ezek a párok tényleg jól megférnek!

Sziklakápolna.

A gellérthegyi serpentin alján nyílik egy barlang. Felette a sziklán hatalmas villamos kereszt van, mely messziről jelzi a kápolnát. A barlang külön fülkéből áll, a sziklafalba furt színes ablakokon át és izzólámpáktól kapja a világítást. A fő-fülkében van az oltár s mikrofonon keresztül hangszórókkal közvetítik az istentiszteletet a többi fülkébe. Maga a barlang, mint hamisítatlan östermészet, érdekesen ölelkezik itt egybe a modern technika vívmányaival.

Secana.

Az árvaház nyolcadik estéje.

Az árvaház javára rendezett nyolcadik estéje a szokottnál sokkal jobb erkölcsi és anyagi sikerrel folyt le a hó 11-én este a Városháza dísztermében. Háziasszonyok voltak: Miklós Balázs, Bándy István és Fenechiu Valér, akik a műsor összeállításánál is igen szép sikerre tekinthetnek. Antal Mária bevezető zongorajátéka — egy magyar ábránd — mindjárt lekötötte a figyelmet precizitásával és az előadónak kedves kezdő sikere volt. Dr. I. Diénes Ödön ügyvéd a töle megszokott alapossággal és pontossággal ismertette, — végig figyelmet lekötő módon — a világ nagyobb múzeumai vázlatos ismertetése kapcsán a múzeumok keletkezése történetét s végül a mi kis városunk múzeumának kulturális hivatottságát. Felolvasását lapunk közli. Ezt egy rövid fagyalt szünet követte, mialatt a terem melegeit ellensúlyozta a közönség a fagyalt fogyasztással s egyben növelte az árvaház jövedelmét. E szünet után Micu Anastazia énekelt igen kellemes hangján pár szép román dalt az Aristid Matei járásbíró precíz hegedűkísérete mellett, a közönség tetszését juttatva kifejezésre, úgy, hogy ismételnie is kellett a számot. Majd Mécs László és Zsögön Zoltán költő verseiből adott elő két szép kiválasztott remekét a töle már megszokott művészi előadóképességgel Szabó Sári, a mi ugyancsak költőpapunk: Szabó Jenő leánya, akitől mindig szívesen hallgatunk szavakat, mert nem a sablonos recitátort halljuk, mikor szerepel, hanem szinte maga a költő beszél az ő kellemes orgánumán keresztül hozzánk és hozzá mozgásba jobb érzéseinket. Kiváló élvezetet nyújtottak a Schütt-trió scherzo I. és finale a la Russ II. részleteinek előadásával Török Zoltán dr.-né, Gábor László dr. törvényszéki elnök és Kulcsár Rudolf, zongorán, hegedűn és cellón. Sajnos, hogy közönségünk nem tud leszokni a zenedarabok előadása közben a majdnem hangos társalgásról s így a fegyelmezettebb hallgatóságot is zavarta. Az előadóművészek még ezzel is megbirkóztak, mert egy cseppet sem csodálkoztam volna, ha egyszerűen felállanak székeikről s abbahagyják az előadást. A trió szépségei még így is tökéletesen kiemelkedtek és az oroszos motivumokat feldolgozott oroszbarát zeneszerző hatásos művének minden szépségével gyönyörködtették az előadó művészek az őket becsületesen figyelőket. Köszönet illesse őket ezért s bocsánatukat kérjük a tereferé-jazz kíséretért.

Befejezésül egy kedvesen szellemes, vagy ha jobban tetszik aktuálisan kedverítő kis előadást élveztünk Antal Mária, Diénes Magda, Mihály Jánosné és ifj. Bogdán Artur szereplésével. A fiatal, de főzni nem tudó feleség rádió-főzőlecke kapcsán kotyvasztott a férjének ebédét s mert a rádió nemcsak főzést, hanem sok más egyebet is szoktak tanítani, az ételbe mind belekerült, amiről a rádió aznap beszélt. Szerencsére a műtrágya nem, mert közben a férj hazakerült ebédelni s az étel megízlelésénél rájött, hogy a bécsi szeleten mandulán kívül még petroléum és kávézacc is volt.

Még a szereplők ügyes és rutinos előadásáról kell megemlékeznünk és meg kell köszönnünk mindenkinek az est sikerének előmozdítását, annak felemelését, hogy még két kellemesnek ígérkező árvaházi est van hátra a városháza termében s befejezésül az árvaház kertjében és udvarán lesz még egy nyári ünnepség, remélhetőleg egész városunk polgárságának minél nagyobb száma részvétele mellett.

(r. a.)

Lóhere kaszálásra ELADÓ
Györbírő Andrásnál
Szentkatolna (G.)

SPORT.

Nemere — Sz. M. T. E. 5:5 (1:3).

Az elmúlt vasárnap a „Nemere” Sepsiszentgyörgyön vendégszerelt. Az Sz. M. T. E. csapata formájában bizva, nagy reményekkel indult a mérkőzésre, amelyek azonban nem válhattak valóra, mert a „Nemere” ezúttal kitűnő teljesítményt nyújtott, — különösen a II. félidőben.

A mérkőzés szép és erős játékot hozott, hatalmas irammal disztiv. Az I. félidőben a „Nemere”, a felázott csuszós-gördős pályán, a nagy széllel és nappal szemben, az erősiramu M. T. E. támadások miatt, csak védekezésre szorult. Az M. T. E. I. gólját Márton révén a 15 percben éri el. Ezután a „Nemere” is vezet támadást, de a szilárd M. T. E. védelmén megtörik az akciójuk. Az M. T. E. támadásai percre percre veszedelmesebbek, a 32 és 44 p.-ben Bokor révén újabb góllal terhelik meg a „Nemere” kapuját. A „Nemere” az I. félidőben egyetlen gólját Kovács G. révén 11-esből éri el.

Szünet után a II. félidőben a „Nemere” halvesorának állandó lendületű támogatásával, végig veszélyes támadásokba indította csatárait. A lelkes küzdeni akarás egyszerre ment át az egész csapatra. A „Nemere” csatársora sorozatos erős támadást indít, szebbnél-szebb akciókkal. Esszerű kombinációjukból a 10 p. és 18 p.-ben Papp L. és a 25 p.-ben Kovács G. 4:3-ra szaporítják a gólok számát. Ezután az M. T. E. is felszabadul egy kevés időre a „Nemere” támadásai alól, egy pár pillanattig mezőny játék, melyben a „Nemere” védelme szilárdan állja a tűzpróbát. Az M. T. E. a 30 p.-ben szabad rugásból egyenlítő 4:4. Újra kezdés után a „Nemere” mindvégig állandó támadásba megy, sorozatos támadásuk során Majorosi handset vét, a megített 11-est Kovács G. góllá értékesíti 5:4. Az egyenlítésért az M. T. E. is erős küzdelmet indít, de ezt csak a 42 p.-ben Tompa egyéni játéka révén éri el 5:5.

Az Sz. M. T. E.-ből Márton, Tompa és Kovács játéka magaslott ki; míg a „Nemere”-ből, minden játékos dicsőreget érdemel, lelkes játékaért. (B.-8.)

Választmányi ülés. Kedden este a K. S. E. választmánya Benkő Ernő elnök vezetése mellett gyűlést tartott, melyen foglalkoztak többek között a kereskedő ifjak football szakosztályának a sportpálya használata iránti kérésével. A választmány a kérést teljesítette és évi bizonyos bérösszeg ellenében heti két napot rendelkezésére bocsát a tréning céljaira. A választmány foglalkozott a sportünnepély elszámolásával és köszönetet mondott mindazoknak, akik bármi módon segítségére siettek a népünnepély sikere érdekében. A tribün építésére vonatkozólag szintén megbeszélések folytak.

K. S. E.—Venus 5:1 (3:0).

F. hó 12-én értékes bajnoki győzelmet aratott a K. S. E. négy tartalékkal felálló csapata. Első félidőben a K. S. E. szelől támogatva kapujához szegzi a Venust és rövid egymásután három góllal terheli a bizonytalanul védett Venus kapuját. A K. S. E. jól működő védelme ezen félidőben közel sem engedí kapujához az ellenfelet. Második félidőben a Venus több élénkséget mutatva, többször támad és sikerül is egy gólt elérnie, melyre a K. S. E. kettővel felel és megbiztosítja a fölényes győzelmet.

A K. S. E. góljait Kiskos (2), Matei (2) és Fülöp (1) lőtték. Dicsőreget érdemel az egész védelem, a csatár sorból Kiskos nyugodt, megfontolt irányítása és eredményességért, továbbá Matei agilis játékaért, Fülöp pedig fáradhatatlan és mindenütt hasznosan beavatkozó munkájáért.

A Venus csapatában városunk egy teljesen fair, igénykvő csapatot ismert meg, azonban football-technikájuk még nagyon kezdetleges.

A mérkőzést Molnár Józsiás szövetségi bíró vezette le.

K. S. E.—Sz. M. T. E. vasárnap.

Holnap, vasárnap d. u. 1/26 órai kezdettel a K. S. E. a sepsiszentgyörgyi Sz. M. T. E. csapatát látja vendégül.

A mérkőzés a két város csapata között örökös derby számba megy s most is a legelkeseredettebb harcra van kilátás.

Köszönetnyilvánítás.

A Kézdivásárhelyi Sport Egyesület a f. hó 14-én megtartott választmányi gyűlésén hozott határozatával jegyzőkönyvi hálás köszönetet mond mindazon hölgyeknek és uraknak, kik a háziasszonyi szerepeket elvállalni szívesek voltak és úgy ők, mint az urak

adományaikkal, munkájukkal az 1932 évi június 5-én megtartott sport ünnepélyünket s annak jövedelmét fokozták, megrendezését könnyítették és megjelensükkel az ünnepély nívóját emelték. Ezen köszönetünk nyilvánítását megismételve s úgy a városi, mint a vidéki nagy közönség további jóindulatát kérve, maradunk teljes tisztelettel a K. S. E. nevében:

Benkő Ernő elnök.

Kalith L. titkár.

A mozi műsora.

Junius 25-26 án, szombaton és vasárnap este 1/210 órakor, vasárnap délután 1/27 órakor megy a

Bécsi szerelem

az első Lehar-hangosfilm, németül beszélő, éneklő, zenélő film, elsőrendű slóger dalaival. Rendezte: Robert Senn.

Főszereplők: Georg Alexander, Max Schipper, Betty Bird, Sotte Loring.

Jön: Junius 29-30 án a „Vörös táncosnő” oroszfilm.

A tizezerpengős fülcimpa.

Különös válókeresetet tárgyalt az egyik bécsi bíróság. A feleség akart válni és egyúttal 10.000 pengő erejéig beperelte férjét, a ki nek a szadizmusa lényegesen csökkentette az ő jövőbeni esetleges ujjaférjhezmenési esélyeit. A bíró előtt az asszony lángoló indulattal lerántotta kalapját, hátrasímitotta haját s mutatta jobb fülét. „Tessék meggyőződni, kérem, a fülcimpámat átharapta ez a vadállat!” — harsogta és kijelentette, hogy örök életére elcsufítottnak éri magát s 10.000 pengő a minimum, amivel megelégszik. A bíró, a naiv férfiember, csodálkozva kérdezte, hogyan lehet ennyire értékelni a fülcimpát, amelyen először is csak egy kis heg látszik, másodszor meg a haj és a feloldalt viselt modern kalapok ugys elrejtik minden fürkésző pillantás elől is. Itt aztán a bíró is megkapta a magáét. Felzokogott nemes haragjában az asszony és rátámadt a bíróra: „És ha hátrafésült haj és szabadon viselt fülcimpa lesz a divat, mi lesz akkor, tisztelt bíró ur? Ha-ha-ha! Egy modern asszony nem viselheti el ezt a szégyent! Ingyen! Követtem a pénzt szegény elcsufított fülcimpáért!” A bíró azonban szintén nem hagyta magát és salamoni bölcsességgel ítélte: a válókeresetet elutasította a tizezerpengős követeléssel együtt. Pénz nem jár az asszonynak, hiszen nem mehet újra férjhez, amíg el nem vált. Hogy a férj csókjai a jövőben szelidebbek legyenek, abba sincsen beleszólása a bíróságnak, — fejezte be kajánul a derék bécsi bíró

A város hivatalos hirdetései

Primăria Comunei Urb. Târgul-Săcușesc.

No. 2462/1932.

Publicațiuni.

Se aduce la cunoștință publică, că Primăria orașului Târgul-Săcușesc ține la 25 Iulie 1932 ora 10 a. m. în cabinetul primarului, licitație publică cu oferte închise și sigilate pentru procurarea a 30 stânjeni lemne de foc.

Oferte se vor înainta până în ziua de 25 Iulie 1932 ora 9 a. m. la orașului Târgul-Săcușesc.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele oficiale în biroul Serviciului Economic al Primăriei.

Licitație se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 88.-110 din Legea contabilității.

Hirdetmény.

Köztudomásul hozzuk, hogy a Târgul-Săcușesc-i városi tanács 1932 Iulius 25-én d. e. 10 órakor a polgármesteri hivatalban írásbeli zárt ajánlatokkal nyilvános árlejtést tart 30 öl tűzifa beszerzésére.

Az ajánlatokat legkésőbb 1932 Iulius 25-ig d. e. 9 óráig a Târgul-Săcușesci városi tanácshoz be kell nyújtani.

Az árverési feltételek hivatalos órák alatt a város gazdasági hivatalában megtekinthetők.

Az árlejtésnél mérvadó a város számviteli törvény 88-110 §-ai.

Târgul-Săcușesc, la 12 Iunie 1932.

Președ. Com. Int.:
(ss) Coltofeanu.

Secretar General.
(ss) R. Cosma

Vegyileg tisztít és fest

női és férfiruhákat, pliszérozást különböző mintákban készít, posztókat ványol, fest és présel többféle minőségben, női- és férfi kiizzadt filz-kalapokat tisztít anélkül, hogy formáját elveszítene, a legjutányosabb árban. — B. tudomásra hozom, hogy műhelyemet

német gyártmányu gyapjufésülővel

kibővíttem.

Bartos Boldizsár

TÂRGUL-SĂCUESC
KÉZDIVÁSÁRHELY.

Tipografia „MINERVA” nyomda Târgul-Săcușesc (Kézdivásárhely.) 1932.